

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoCsp/17/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119413092
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6119413092.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudkyň JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Danice Kočíčkovej ako členiek senátu, v spore žalobcu: 365.bank, a.s., IČO: 31 340 890, so sídlom Dvořákovo nábřeží 4, Bratislava - Staré Mesto, zastúpeného Advokátska kancelária RELEVANS, s.r.o., IČO: 47 232 471, so sídlom Dvořákovo nábřeží 8A, Bratislava - Staré Mesto, proti žalovanému: K. F., nar. 8. decembra XXXX, trvale bytom XXX XX T., toho času Q. XX, XXX XX L. M., o zaplatenie 13.924,93 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec, č.k. 10Csp/15/2020-336 zo dňa 15. marca 2022 takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie v tretej a štvrtej výrokovej vete **p o t v r d z u j e .**
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

1. Okresný súd Lučenec (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č.k. 10Csp/15/2020-336 zo dňa 15. marca 2021 (ďalej len „napadnutý rozsudok“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) rozhodol nasledovne:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 8.046,30 Eur sa zastavuje.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3.956,70 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 37,70 Eur od 21.6.2019 do zaplatenia, zo sumy 122,50 Eur od 21.7.2019 do zaplatenia, zo sumy 122,50 Eur od 21.8.2019 do zaplatenia, zo sumy 122,50 Eur od 21.9.2019 do zaplatenia, zo sumy 122,50 Eur od 21.10.2019 do zaplatenia, zo sumy 122,50 Eur od 21.11.2019 do zaplatenia, zo sumy 122,50 Eur od 21.12.2019 do zaplatenia, zo sumy 122,50 Eur od 21.1.2020 do zaplatenia, zo sumy 122,50 Eur od 21.2.2020 do zaplatenia, zo sumy 122,50 Eur od 21.3.2020 do zaplatenia, zo sumy 122,50 Eur od 21.4.2020 do zaplatenia, zo sumy 122,50 Eur od 21.5.2020 do zaplatenia, zo sumy 122,50 Eur od 21.6.2020 do zaplatenia, zo sumy 122,50 Eur od 21.7.2020 do zaplatenia, zo sumy 122,50 Eur od 21.8.2020 do zaplatenia, zo sumy 122,50 Eur od 21.9.2020 do zaplatenia, zo sumy 122,50 Eur od 21.10.2020 do zaplatenia, zo sumy 122,50 Eur od 21.11.2020 do zaplatenia, zo sumy 122,50 Eur od 21.12.2020 do zaplatenia, zo sumy 122,50 Eur od 21.1.2021 do zaplatenia, zo sumy 122,50 Eur od 21.2.2021 do zaplatenia, zo sumy 122,50 Eur od 21.3.2021 do zaplatenia, zo sumy 122,50 Eur od 21.4.2021 do zaplatenia, zo sumy 122,50 Eur od 21.5.2021 do zaplatenia, zo sumy 122,50 Eur od 21.6.2021 do zaplatenia, zo sumy 122,50 Eur od 21.7.2021 do zaplatenia, zo sumy 122,50 Eur od 21.8.2021 do zaplatenia, zo sumy 122,50 Eur od 21.9.2021 do zaplatenia, zo sumy 122,50 Eur od 21.10.2021 do zaplatenia, zo sumy 122,50 Eur od 21.11.2021 do zaplatenia, zo sumy 122,50 Eur od 21.12.2021 do zaplatenia, zo sumy 122,50 Eur od 21.1.2022 do zaplatenia, zo sumy 122,50 Eur od 21.2.2022 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti sa žaloba zamietá.

IV. Žalovanému sa náhrada trov konania voči žalobcovi nepriznáva.

1.1 Z odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že konal o žalobe žalobcu, ktorý sa od žalovanému domáhal zaplattenia sumy 13.924,93 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania; uplatnený nárok vyplýva zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú žalobca uzavrel v postavení veriteľa a žalovaný v postavení dlžníka a na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníkovi úver vo výške 15.000,-Eur. Žalovaný úver riadne nesplácal, z toho dôvodu veriteľ vyhlásil úver dňa 11.10.2017 za predčasne splatný; po predčasnej splatnosti úveru vykonal žalovaný úhradu vo výške 207,-Eur. Ako príslušenstvo pohľadávky veriteľ uplatnil od zosplatenia úveru len zákonné úroky z omeškania. Žalobca tak uplatnil istinu vo výške 12.169,59 Eur, vyčíslený úrok z istiny vo výške 490,68 Eur, vyčíslený úrok z omeškania vo výške 1.237,66 Eur a zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 12.169,59 Eur od 12.10.2019 do zosplatenia a poplatky vo výške 27,-Eur. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 21.11.2019 pod sp.zn. 21Up/1542/2019 platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný odpor, v ktorom tvrdil, že z dôvodu absencie zákonných náležitostí je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov. Tvrdil, že v zmluve absentuje údaj o výške mesačnej splátky vrátane úroku jednou sumou, zmluva neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru. V dôsledku neprijateľných zmluvných podmienok zmluva nemôže ako platná obstať. Tvrdil, že žalobcovi už uhradil sumu 15,250,-Eur; reálne mu nebola poskytnutá suma 15.000,-Eur ale lebo 14.750,-Eur.

1.2 Okresný súd aj s prihliadnutím na vyjadrenia strán sporu zistil, že v prejednávanej veci je vedený spor, v ktorom sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplattenia sumy 13.924,93 Eur s príslušenstvom a žalobca svoj nárok odvodzuje od zmluvy o úvere č.XXXXXXXXXXX zo dňa 12.12.2013; zároveň sa však žalobca K. F. v spore vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 9Csp/214/2019 domáha voči žalovanému Poštová banka a.s. (teraz 365.bank a.s.) určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, určenia neplatnosti zmluvy a určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov; svoj nárok rovnako odvodzuje od zmluvy o úvere č.XXXXXXXXXXX zo dňa 12.12.2013. Z uvedeného dôvodu okresný súd konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn.9Csp/214/2019. V konaní pokračoval po právoplatnom skončení uvedeného konania, v ktorom okresný súd Banská Bystrica určil, že úver poskytnutý na základe úverovej zmluvy č.XXXXXXXXXXX zo dňa 12.12.2013 medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov (výrok I.), žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi finančné zadost'uchinenie vo výške 150 Eur (výrok II.) a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok III.).

1.3 Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o čiastočnom späťvzati žaloby aplikoval ustanovenie § 144, § 145 ods.1, § 146 ods.1 zákona č.160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadku (ďalej len „C.s.p.“); vo veci samej aplikoval ustanovenie § 1 ods.2, § 2 písm.a), písm.b), písm.d), § 9 ods.1, ods.2, § 11 ods.1 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č.129/2010 Z.z.“); ustanovenia § 52 ods.1, ods.2, ods.3, ods.4, § 53 ods.9, § 565, § 39, § 101 ods.1, § 103, § 517 Občianskeho zákonníka ako aj ustanovenie § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „vyhláška č.87/1995 Z.z.“). Vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, vyjadreniami strán sporu, listinnými dôkazmi nimi predloženými; oboznámil sa tiež s výsledkami konania vedeného pred Okresným súdom Banská Bystrica pod sp.zn. 9Csp/214/2019.

1.4 Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie uzavrel, že zmluva tvoriaca právny rámec vzťahu medzi žalobcom a žalovaným je zmluvou spotrebiteľskou; Okresný súd Banská Bystrica pritom právoplatne rozhodol, že úver poskytnutý na základe zmluvy č.XXXXXXXXXXX zo dňa 12.12.2013 je bezúročný a bez poplatkov; z uvedeného dôvodu je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi iba istinu poskytnutého úveru. Nebolo pritom sporné, že žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky v sume 14.700,-Eur a žalovaný uhradil sumu 8.046,30 Eur. O uvedenú sumu žalobca zobral žalobu v časti späť podaním zo dňa 20.12.2021; žalovaný sa k späťvzatiu žaloby nevyjadril; súd prvej inštancie s poukazom na ustanovenie § 145 ods.2 C.s.p. konanie v späťvzatej časti zastavil.

1.5 Okresný súd prihliadol na skutočnosť, že aj keď sa zmluvné strany dohodli na úhrade úveru v 120 mesačných splátkach po 207,-Eur vždy k 20-temu dňu v mesiaci počnúc dňom 20.1.2014 a termínom konečnej splatnosti 20.12.2023; vzhľadom k bezúročnosti a bezpoplatkovosti sumu poskytnutého úveru rozpočítal na 120 mesačných splátok o výške splátky 122,50 Eur.

1.6 Po takomto ustálení skutkového stavu okresný súd skúmal platnosť predčasného zosplatnenia úveru a konštatoval, že toto právo bolo medzi stranami zmluvy dohodnuté; žalobca žalovaného vyzval na zaplatenie dlžnej čiastky vo výške 1.340,70 Eur výzvou zo dňa 14.9.2017, ktorá mu bola odoslaná 18.9.2017. Podľa žalobcu splátka, pre ktorú úver zosplatnil, bola splátka splatná dňa 20.5.2017 a s ktorou sa žalovaný oštal do omeškania dňa 21.5.2017. S poukazom na ustanovenie § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka mal veriteľ pristúpiť k uplatneniu práva na zaplatenie celej pohľadávky do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky (20.9.2017); pre takýto postup však neboli splnené podmienky, nakoľko žalobca oznámil žalovanému zosplatnenie až listom dňa 11.10.2017. Na základe uvedeného okresný súd uzavrel, že vyhlásenie predčasnej splatnosti nebolo možné považovať za platné a pri rozhodovaní o dôvodnosti uplatneného nároku vychádzal z dojednaní o plnení v splátkach.

1.7 Z vyššie uvedeného okresný súd vyvodil, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 14.700,- Eur, do vyhlásenia rozsudku bola žalovaným zaplatená suma 8.046,30 Eur; úver sa mal splácať 120-tich splátkach; výška splátky predstavovala sumu 120,50 Eur (v dôsledku toho, že úver bol bezúročný a bez poplatkov). Žalobca uhradenou sumou (8.046,30 Eur) zaplatil 65 splatných splátok, so zostatkom 83,80 Eur; so 66-tou splátkou je v omeškani so sumou 38,70 Eur; do vyhlásenia rozsudku bolo splatných 98 splátok. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 3.959,70 Eur, čo predstavuje 32 splátok a to splátky č.67-98 splatné od 20.7.2019 do 20.2.2022 a zostatok 66-tej splátky v sume 38,70 Eur; splatnosť splátok bola dohodnutá v 21. dňom v mesiaci. Vo zvyšku okresný súd žalobcu zamietol, nakoľko mal preukázané, že ostatné žalované splátky neboli v čase vyhlásenia rozsudku splatné

1.8 Pokiaľ žalovaný namietal premičanie uplatneného nároku okresný súd poukázal na skutočnosť, že žaloba bola podaná na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 28.10.2019, premičanie by sa vzťahovalo na splátky splatné do 28.110.2016. Splatné splátky na úhradu ktorých okresný súd žalovaného zaviazal, tak nepovažoval za premičané.

1.9 Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia § 255 ods.2 a § 262 ods.1 C.s.p.. Ustálil, že žalobca zobral žalobu späť z dôvodu konštatovanej bezúročnosti a bezpoplatkovosti, v tejto časti nemožno pričítať zavinenie za zastavenie konania žalovanému; z uplatnenej sumy 13.924,93 Eur bola žalobcovi priznaná suma 3.958,70 Eur; žalobca mal v spore úspech len 28,42%. Žalovaný tak bol v spore prevažne úspešný, účasťou v spore mu trovy nevznikli, preto mu okresný súd nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca; voči jeho výrokom III. (ktorým okresný súd v prevyšujúcej časti zamietol) a IV. (o nároku na náhradu trov konania); v podanom odvolaní navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie okresného súdu v napadnutej časti zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie, resp. aby ho zmenil tak, že v žalobe v celom rozsahu vyhovie a zaviazže žalovaného k náhrade trov celého konania v rozsahu 100%. Uplatnil odvolacie dôvody uvedené v ustanovení § 365 ods.1 písm.f) a h) C.s.p.; tvrdil tak, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1 V konkrétnostiach poukázal na obsah napadnutého rozsudku okresného súdu a s jeho závermi nesúhlasil pokiaľ ide o konštatovanie o neplatnom zosplatnení pohľadávky. Tvrdil, že súd prvej inštancie poprel existenciu záväzkového vzťahu medzi stranami sporu a podmienky v ňom stanovené, keď konštatoval, že žalovaný bol povinný v dôsledku bezúročnosti zmluvy povinný uhrádzať priemerne mesačné splátky vo výške 122,50 Eur namiesto zmluvne stanovených 207,-Eur. Nie je pritom zrejmé, aplikáciou akých hmotnoprávných a procesnoprávných ustanovení dospel k uvedenému záveru; rozsudok súdu prvej inštancie v tomto smere považoval za nepreskúmateľný.

2.2 Okresný súd podľa odvolacích tvrdení poprel základnú premisu, že rozsudok je konštitutívny s účinkami ex nunc. Právna teória konštitutívneho rozhodnutia sa opiera o tézu, že rozsudok zakladá nový právny nárok v určitom rozsahu; tieto rozhodnutia zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti; v tomto smere poukázal na závery vyplývajúce z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Cdo 226/2013 zo dňa 28.1.2015, podľa ktorého „konštitutívne rozsudku, na rozdiel od deklaratórných, nevytvárajú len vzťahy procesne vyjadrené najmä v účinkoch procesnej záväznosti o hmotných subjektívnych právach, ktoré trvali už pred vydaním rozhodnutia, ale sú priamo v zmysle

ustanovení hmotného práva dôvodom vzniku nového, predtým neexistujúceho hmotnoprávneho vzťahu, prípadne jeho zmeny alebo zániku. Právoplatným súdnym výrokom tu dochádza k zmene doterajšieho hmotnoprávneho stavu, v dôsledku čoho konštitutívne rozsudky majú, ak zákon neustanovuje inak, účinky ex nunc“.

2.3 S prihliadnutím na vyššie uvedené mal odvolateľ zato, že určením zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov dochádza k zmene záväzkového vzťahu, kreovaniu nových práv a povinností; napadnutý rozsudok nemožno považovať za konštitutívne rozhodnutie s účinkami ex nunc.

2.4 V prejednávanej veci tak žalobca tvrdil, že vo vzťahu k zosplatneniu bol žalovaný povinný žalobcovi uhradiť sumu uvedenú vo výzve; bol v omeškaní so sumou v nej uvedenou; v čase realizácie výzvy (smerujúcej k zosplatneniu) nebolo možné zmluvu považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Žalobca napokon splnil všetky zákonné podmienky vyplývajúce z ustanovenia § 53 ods.9 a § 565 Občianskeho zákonníka; žalobca aj v prípade určenia zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov má nárok na úhradu sumy, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutým plnením a platbami zo strany žalovaného; žalobca má nárok minimálne na sumu 6.653,70 Eur.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril, výzva okresného súdu doručovaná na adresu vyplývajúcu z registra obyvateľov a zároveň na adresu, ktorú uviedol ako adresu pre doručovanie, mu nebola listinne doručená. Zásielka sa tak považuje za doručenú (§ 111 ods.3 C.s.p.).

4. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní, vec preskúmal v rozsahu určenom § 380 ods. 1, 2 C.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

4.1 Podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

5. Odvolací súd preskúmal podstatné odvolacie námietky žalobcu, napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne. S tvrdeniami odvolateľa sa v zásade vysporiadal už súd prvej inštancie v preskúmanom rozsudku a odvolací súd nezistil dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odkloniť. Odvolací súd si tak osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku uvádza nasledujúce skutočnosti:

6. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplataenia istiny 13.924,93 Eur spolu s príslušenstvom - úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 12.169,59 Eur od 12.10.2019 do zaplataenia; svoj nárok odvodil zo zmluvy uzatvorenej so žalovaným - Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č.0720172886. Zo žaloby je zrejmé, že v istine uplatneného nároku uplatňuje aj vyčíslený úrok z istiny vo výške 490,68 Eur a vyčíslený zákonný úrok z omeškania vo výške 1.237,66 Eur a poplatky vo výške 27 Eur. Žalovaný uplatnený nárok neuznal a okrem iného svoju obranu postavil na tvrdení, že v rovnakej veci prebieha konanie na Okresnom súde Banská Bystrica, v ktorom sa v postavení žalobcu domáha okrem iného vyslovenia neplatnosti zmluvy a určenia, že úver poskytnutý mu na základe uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere je bezúročný a bez poplatkov. Okresný súd z tohto dôvodu prerušil konanie do právoplatnosti skončenia konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 9Csp/214/2019.

6.1 Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom č.k. 9Csp/214/2019-206 zo dňa 2.6.2021 určil, že úver poskytnutý na základe úverovej zmluvy č.XXXXXXXXXX zo dňa 12.12.2013 medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov (prvá výroková veta); rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi finančné zadostučinenie vo výške 150,-Eur v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku (druhá výroková veta); v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (tretia výroková veta) a rozhodol o nároku na náhradu trov konania. Pokiaľ Okresný súd Banská Bystrica v rozsudku určil, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, rozhodnutie založil na zistení, že pri uzatváraní Zmluvy o spotrebiteľskom úvere nebola dodržaná jej písomná forma. Uvedený záver si osvojil aj súd prvej inštancie v prejednávanej

veci a v konečnom dôsledku aj žalobca, ktorý podaním doručeným okresnému súdu dňa 20.12.2021 zobral žalobu v časti prevyšujúcej sumu 6.653,70 Eur späť pričom výslovne uviedol, že táto čiastka predstavuje rozdiel medzi poskytnutou sumou 14.700,-Eur a sumou, ktorú doposiaľ žalovaný uhradil vo výške 8.046,30 Eur. Súd prvej inštancie o čiastočnom späťvzati správnne rozhodol v rozhodnutí vo veci samej (§ 145 ods.2 C.s.p.).

7. Z napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že okresný súd považoval žalobu za dôvodnú len v časti. Zistil, že jednostranný právny úkon žalobcu smerujúci k zosplatneniu pohľadávky voči žalovanému je neplatný z dôvodu nedodržania ustanovení § 53 ods.9 a § 565 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že žalobca úver nezosplatnil do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Z uvedeného dôvodu priznal len nárok na zaplatenie jednotlivých splatných splátok; konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 20.12.2023; okresný súd rozhodnutie vyhlásil dňa 15. marca 2022; zamietol tak žalobu vo vzťahu k splátkam, ktoré sa mali stať splatnými až po vyhlásení rozhodnutia vo veci samej. Pri počítaní výšky mesačnej splátky okresný súd vychádzal zo skutočnosti, že Okresný súd Banská Bystrica určil, že úver je bezúročný a bez poplatkov; pri výške poskytnutých finančných prostriedkov a počte splátok vychádzal s výšky mesačnej splátky 122,50 Eur. Uvedené závery s prihliadnutím na odvolaciu argumentáciu, ktorou je odvolací súd viazaný (§ 380 ods.1 C.s.p.), považoval správnne aj odvolací súd.

8. Odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Odvolateľ iba všeobecne poprel konštatovanie okresného súdu o neplatnom zosplatnení pohľadávky a tvrdil, že splnil všetky zákonné predpoklady pre jej zosplatnenie uvedené v ustanovení § 5 ods.9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Odvolateľ však neuviedol, v čom považuje argumentáciu súdu prvej inštancie vo vzťahu k neplatnému zosplatneniu pohľadávky za nesprávnu; či v tomto smere okresný súd dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam (pokiaľ ide o trvanie omeškania, realizáciu výzvy na zaplatenie dlhu s upozornením na možnosť zosplatnenia a pod.) alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (nesprávna interpretácia ustanovenia § 53 ods.9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka). V tomto smere je argumentácia odvolateľa všeobecná a neurčitá a z toho dôvodu nespôsobilá privodiť zmenu alebo zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie.

8.1 Odvolateľ tvrdil, že súd prvej inštancie poprel obsah záväzkového vzťahu medzi ním a žalovaným, keď konštatoval, že žalovaný bol povinný v dôsledku bezúročnosti uhrádzať priemerne mesačné splátky vo výške 122,50 Eur namiesto zmluvne dohodnutých 207,-Eur mesačne. K uvedenému odvolací súd poukazuje na právoplatné rozhodnutie vo vzťahu k neplatnosti zmluvy (v tejto časti Okresný súd Banská Bystrica žalobu zamietol) a určeníu, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov (v ktorej časti Okresný súd Banská Bystrica žalobe žalobcu K. F. žalobe vyhovel). Určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov má rozhodujúci význam v tom, že dlžník nie je povinný vrátiť veriteľovi poskytnuté finančné prostriedky spolu s príslušenstvom zodpovedajúcim úverovému vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom, ktorý predstavuje dohodnutý úrok a prípadné poplatky. Dlžník je pri bezúročnosti úveru povinný veriteľovi vrátiť len a výlučne rozdiel medzi poskytnutými finančnými prostriedkami a vrátenými finančnými prostriedkami, čo v konečnom dôsledku žalobca akceptoval tým, že žalobu v časti uplatneného nároku zobral späť. Z uvedeného je zrejmé, že aj žalobca akceptoval vplyv vyhlásenej bezúročnosti na obsah úverového vzťahu. Určenie, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov sa zásadne týka výšky finančných prostriedkov, ktoré má dlžník veriteľovi vrátiť; nemá vplyv na dohodnutú splatnosť úveru (v danom prípade 120 mesiacov) a ani na dohodnutú možnosť splatenia dlhu v splátkach. Na splatnosť úveru by mal vplyv záver o neplatnosti úverovej zmluvy; následkom neplatnosti zmluvy by bolo bezdôvodné obohatenie s tým spojenou premlčacou dobou; o takýto prípad však v prejednávanej veci nejde. Vychádzajúc z výšky poskytnutých finančných prostriedkov, termínu splatnosti celého úveru, dohody o splátkach je záver súdu prvej inštancie o výške splátky 122,50 Eur mesačne súladný s elementárnou právnou logikou a nie je výsledkom nesprávneho právneho posúdenia.

8.2 Výška splátky 122,50 Eur mesačne v dôsledku určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov, nemala vplyv na záver súdu prvej inštancie o neplatnom zosplatnení pohľadávky; okresný súd svoje konštatovanie o neplatnosti zosplatnenia založil na nedodržaní lehôt k zosplatneniu vyplývajúcich z ustanovenia § 53 ods.9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka a nie na konštatovaní, že žalovaný v čase zosplatnenia nebol v omeškaní so zaplatením splátok.

8.3 Žalobca v podanom odvolaní tvrdil, že okresný súd poprel základnú premisu, že rozsudok je konštitutívny s účinkami ex nunc; poukázal na závery vyplývajúce z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Cdo 226/2013 zo dňa 28.1.2015 a tvrdil, že určením zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov dochádza k zmene záväzkového vzťahu, kreovaniu nových práv a povinností; napadnutý rozsudok nemožno považovať za konštitutívne rozhodnutie s účinkami ex nunc. K uvedenému odvolací súd zdôrazňuje, že predmetom konania 6Cdo 226/2013 bola otázka bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia v dôsledku choroby z povolania (a nie otázka, či úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov); zároveň citovaný záver odvolateľ vytrháva z kontextu iných konštatovaní; citácia z rozsudku najvyššieho súdu tak v prejednávanej veci nie je relevantná aj z dôvodov nižšie uvedených.

8.4 V prejednávanej veci Okresný súd Banská Bystrica určil, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov; tento záver si okresný súd Lučenec osvojil. Rozsudok okresného súdu nezakladá, nemení a nezrušuje právny vzťah medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom vyplývajúci z hmotného práva. Úver poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zakladajúcej právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným sa nestal bezúročný len na základe rozhodnutia súdu; úver bol bezúročný a bez poplatku od počiatku, od jeho poskytnutia a to z dôvodu, že vo vzťahu k Zmluve o spotrebiteľskom úvere nebola dodržaná písomná forma. Nedodržanie písomnej formy sankcionuje priamo zákon (tu ustanovenie § 11 ods.1 písm./ zákona č.129/2010 Z.z.) tým, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Práve v konaní vedenom pred Okresným súdom Banská Bystrica (sp.zn. 9Csp/214/2019) vznikol medzi účastníkmi zmluvy okrem iného spor o tom, či bola dodržaná písomná forma zmluvy; Okresný súd Banská Bystrica určením bezúročnosti zmluvy nekonštituoval účastníkom zmluva žiadne nové práva, ktoré by dovtedy nemali; dal iba odpoveď na spornú otázku. Zmluva o spotrebiteľskom úvere mala vadu spočívajúcu v nedodržaní písomnej formy od počiatku, od jej uzavretia a nie preto, lebo tak uzavrel súd. Autoritatívnym rozhodnutím súdu sa vzťah medzi stranami sporu, ktorý bol založený Zmluvou o spotrebiteľskom úvere preniesol iba na úroveň procesného vzťahu; ide o rozsudok, ktorý sa o spornom hmotnoprávnom vzťahu záväzne vyslovil bez toho, aby ho menil. Odvolacia argumentácia žalobcu je nesprávna.

9. Žalobca vzhľadom k vyššie uvedenému nesprávne tvrdí, že v čase realizácie výzvy nebolo možné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov; takýmto bol úver už v čase poskytnutia v dôsledku absencie písomnej formy zmluvy a zákonnej sankcie uvedenej v § 11 ods.1 písm.a) zákona č.129/2010 Z.z.

9.1 Odvolateľ napokon tvrdí, že aj v prípade určenia zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov má nárok na úhradu sumy, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutým plnením a platbami zo strany žalovaného; má tak nárok minimálne na sumu 6.653,70 Eur. Uvedené tvrdenie je správne len čiastočne a nezohľadňuje závery vyplývajúce z napadnutého rozsudku okresného súdu, ktorý žalobcovi priznal nárok len na zaplatenie splátok splatných do dňa vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej.

9.2 Odvolací súd napokon k správnosti napadnutého rozhodnutia okresného súdu zdôrazňuje, že bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie; nezistil dôvod na doplnenie alebo zopakovanie dokazovania a strany sporu doplniť alebo zopakovať dokazovanie (čo aj vo vzťahu k právne relevantnému plynutiu času) nenavrhli. Z uvedeného dôvodu nevznikla potreba zmeny alebo zrušenia napadnutého rozsudku.

10. Na základe vyššie uvedených dôvodov odvolací súd odvolaním napadnuté rozhodnutie okresného súdu v napadnutej časti (výrok III.) podľa § 387 ods.1, 2 C.s.p. potvrdil.

10.1 Odvolací súd podrobil odvolaciemu prieskumu aj závislý výrok o nároku na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie správne aplikoval ustanovenie § 255 ods.2 v spojení s ustanovením § 262 ods.1,2 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa princípu úspechu; v prevažnej časti úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal po zistení, že žalovanému účasťou v spore žiadne trovy nevznikli. Okresný súd zároveň správne zohľadnil späťvzatie žaloby; s prihliadnutím na dôvody späťvzatia nebolo možné zavinenie za zastavenie konania pričítať žalovanému. Žalobca odvolanie proti výroku o nároku na náhradu trov konania ničím argumentačne nepodložil; ak odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu ako vecne správny potvrdil, nebol dôvod na zmenu rozhodnutia o trovách konania.

11. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ustanovenie § 396 ods.1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 255 ods.1 C.s.p.. Nárok na náhradu trov odvolacieho konania vznikol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešnému žalovanému; nakoľko žalovanému trovy konania v odvolacom konaní nevznikli, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).